

— Να καταδικαστεί η Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή της Επιτροπής έχει ως αντικείμενο τη μη εκτέλεση από την Ελληνική Δημοκρατία απόφασης της Επιτροπής σχετικά με παράνομη κρατική ενίσχυση προς την επιχείρηση Αλουμίνιον Α.Ε., που πρέπει να ανακτηθεί από την Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (ΔΕΗ).

Η Επιτροπή επισημαίνει ότι η Ελλάδα έπρεπε να εξασφαλίσει την εκτέλεση της απόφασης εντός τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησής της. Η απόφαση κοινοποιήθηκε στις 14 Ιουλίου 2011 και η Επιτροπή δεν χορήγησε παράταση για την εκτέλεση της απόφασης. Κατά συνέπεια, η προθεσμία συμμορφώσεως, από τυπικής πλευράς, έληξε στις 14 Νοεμβρίου 2011.

Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι σύμφωνα με πάγια νομολογία του δικαστηρίου, ο μόνος δικαιολογητικός λόγος που μπορεί να προβληθεί από ένα κράτος μέλος κατά μιας προσφυγής παραβάσεως που η Επιτροπή ασκεί δυνάμει του άρθρου 108 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι η απόλυτη αδυναμία ορθής εκτελέσεως της αποφάσεως.

Ωστόσο, στην παρούσα υπόθεση, οι ελληνικές αρχές δεν προέβαλαν ποτέ το επιχείρημα της απόλυτης αδυναμίας εκτέλεσης. Αντίθετα, εξέφρασαν από την αρχή τη θέλησή τους για εκτέλεση της απόφασης το συντομότερο δυνατό. Ωστόσο, η Επιτροπή σημειώνει ότι μέχρι και κατά το χρόνο κατάθεσης της παρούσας προσφυγής, δεν έχουν προβεί σε καμία πράξη που να συνιστά έστω και μερική εκτέλεση της απόφασης.

Επιπρόσθετα, η Επιτροπή σημειώνει ότι με απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, αναστάληκε η διαταγή πληρωμής του ποσού της ενίσχυσης που εξασφάλισε η ΔΕΗ εναντίον της Αλουμίνιον Α.Ε.. Σύμφωνα με την Επιτροπή το εν λόγω εθνικό Δικαστήριο, αναστέλλοντας την εφαρμογή της διαταγής πληρωμής δεν έλαβε υπόψη τους όρους που θέτει πάγια νομολογία του Δικαστηρίου για την αναστολή εκτελέσεως εθνικής πράξης που εκδόθηκε προς εκτέλεση του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης⁽²⁾.

Η Επιτροπή εκτιμά ότι η Ελλάδα δεν έχει προβεί στις απαραίτητες ενέργειες για την εκτέλεση της απόφασης είτε σύμφωνα με τη λύση που συζητήθηκε μεταξύ των υπηρεσιών της και των αρμόδιων ελληνικών αρχών είτε με οποιοδήποτε άλλο πρόσφορο τρόπο.

⁽¹⁾ ΕΕ L 166 της 27ης Ιουνίου 2012, σελ. 83-89

⁽²⁾ Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-143/88 και C-92/89, της 21ης Φεβρουαρίου 1991, Zuckerfabrik Süderdithmarschen A.G. a.o. και υπόθεση C-465/93, της 9ης Νοεμβρίου 1995, Atlanta Fruchthandels-gesellschaft mbH a.o.

Αναίρεση που άσκησε την 13^η Φεβρουαρίου 2014 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) που εκδόθηκε την 12^η Δεκεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-117/12, ANKO κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-78/14 P)

(2014/C 102/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Αναρρεσίουςα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Δ. Τριανταφύλλου και Β. Conte)

Αντίδικος στην αναιρετική διαδικασία: ANKO ΑΕ Αντιπροσωπειών, Εμπορίου και Βιομηχανίας

Αιτήματα

Να αναρρεθεί η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου.

Να καταδικαστεί η αναρρεσίβλητη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή είχε συνάψει με δύο ξεχωριστές κοινοπραξίες στις οποίες συμμετείχε η αναρρεσίβλητη ANKO, συμφωνίες επιχορηγήσεως για τη χρηματοδότηση των έργων «OASIS» και «PERFORM» στο πλαίσιο του εβδόμου προγράμματος πλαισίου δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Στα πλαίσια της εν λόγω συμβάσεως, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε εσφαλμένη ερμηνεία των γενικών όρων της συμβάσεως και ειδικότερα του άρθρου II 5, παρ. 3, στοιχείο δ (και παρεμπιπτόντως του άρθρου II 14, παρ. 1, δεύτερο εδάφιο).

Η εσφαλμένη ερμηνεία των γενικών όρων της συμβάσεως μπορεί να αναλυθεί στους εξής ειδικότερους λόγους:

1. Εσφαλμένη εκτίμηση της σοβαρής και συστηματικής φύσεως των παρατυπιών ως λόγου αναστολής.
2. Εσφαλμένη εκτίμηση του ενδεχομένου/κινδύνου επαναλήψεως των παρατυπιών.
3. Εσφαλμένη επαγωγή από την ad hoc διόρθωση.
4. Παρερμηνεία της δυνατότητας χρήσεως μέσω δαπανών και εσφαλμένη υπαγωγή σε αυτή των πλασματικών δαπανών — παραποίηση αποδεικτικών στοιχείων.
5. Σύγχυση μεταξύ των όρων αναστολής (υποψία) και των όρων επιλεξιμότητας (βεβαιότητας).

Προσφυγή της 18ης Φεβρουαρίου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-87/14)

(2014/C 102/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Enegren, M. van Beek)

Καθής: Ιρλανδία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κρίνει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να εφαρμόσει τις διατάξεις της οδηγίας 2003/88/EK⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, ως προς τους ειδικευόμενους ιατρούς (μη ειδικευμένους νοσοκομειακούς ιατρούς), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 3, 5, 6, 17, παράγραφος 2 και 17, παράγραφος 5 της οδηγίας·
- να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Άρθρο 3

Η Ιρλανδία παρέλειψε να διασφαλίσει ότι οι ειδικευόμενοι ιατροί διαθέτουν την ελάχιστης διάρκειας ημερήσια ανάπαυση ανά εβδομάδα.

Άρθρο 5

Η Ιρλανδία παρέλειψε να διασφαλίσει ότι οι ειδικευόμενοι ιατροί διαθέτουν την ελάχιστη περίοδο συνεχούς αναπαύσεως ανά επταήμερο.

Άρθρο 6

Η Ιρλανδία παρέλειψε να διασφαλίσει ότι ο χρόνος εργασίας των ειδικευόμενων ιατρών δεν υπερβαίνει, ανά επταήμερο, τις 48 ώρες κατά μέσο όρο.

Άρθρο 17, παράγραφος 2

Η Ιρλανδία παρέλειψε να διασφαλίσει ότι χορηγούνται στους ειδικευόμενους ιατρούς ισοδύναμες περίοδοι αντισταθμιστικής αναπαύσεως οσάκις απαιτείται από αυτούς να εργάζονται χωρίς να διαθέτουν τις προβλεπόμενες στα άρθρα 3 και 5 περιόδους αναπαύσεως.